

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 20. februar 2019
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Mie Funder
Sagsnr.: 2019-0037-0057
Dok.: 1006483

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 11 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) (L 139), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. februar 2019. Spørgsmålet er stillet af Karina Adsbøl (DF) på vegne af Retsudvalget.

Søren Pape Poulsen

/

Rebekka Schjellerup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 11 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) (L 139):

”Vil ministeren redegøre for praksis i forhold til fastsættelse af den geografiske udstrækning af et opholdsforbud, herunder komme med konkrete eksempler?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for bidraget indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

” Rigsadvokaten har i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, fastsat nærmere retningslinjer for politiets behandling af sager om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Det fremgår heraf, at den geografiske udtrækning af opholdsforbud vil afhænge af områdets karakter og parternes forhold. I tæt bebyggede områder, som f.eks. en storby, vil formålet med et opholdsforbud oftest kunne nås ved at lade opholdsforbuddet omfatte et mindre område. Hvis parterne bor tæt på hinanden, må forbudsområdet indrettes herefter, således at der også tages hensyn til krænkerens bevægelsesfrihed.

Det geografiske område, som forbuddet dækker, skal beskrives så præcist som muligt i afgørelsen. Hvis det er muligt, bør afgørelsen vedlægges et kort, der viser området, så der ikke er tvivl om forbuddets udstrækning.

Rigsadvokaten har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet erfaringer fra politikredse i forhold til den geografiske udstrækning af et opholdsforbud.

Det fremgår af udtalelserne fra politikredsene, at fastsættelsen af den geografiske udstrækning af opholdsforbuddet beror på en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder, herunder bl.a. af sagens karakter, parternes relation og områdets indretning, og derfor varierer fra sag til sag.

Som eksempel på den geografiske udstrækning af et opholdsforbud i en sag, hvor krænkeren havde haft en nærmere tilknytning til forurettedes husstand, kan nævnes, at krænkeren blev givet et forbud mod at opholde sig i og omkring forurettedes bopæl, herunder parkeringsarealer og udenomsarealer samt på stier i et nærmere afgrænset område omkring en skole, vuggestue og tennisbaner.

I sager, hvor krænkeren ikke nødvendigvis har haft en nærmere relation eller tilknytning til forurettede, ses opholdsforbuddet at være geografisk afgrænset til bl.a. forbud mod ophold i et aktivitets- og fritidscenter, bosted, bibliotek og på et indkøbscenters parkeringsplads.”

Justitsministeriet henviser i øvrigt til Justitsministeriets besvarelse af 1. februar 2019 af spørgsmål nr. 3 til L 139 fra Folketingets Retsudvalg, hvoraf det fremgår, at Justitsministeriet vil tage initiativ til, at der i forbindelse med evalueringen af tilholdslovens bestemmelser om strakstilhold i 2020 foretages en nærmere undersøgelse af erfaringerne med anvendelsen af opholdsforbuddet.